

Nr 429.

Kungl. Maj:ts skrivelse till riksdagen med tillkännagivande, att en i statsverkspropositionen under åttonde huvudtiteln bebådad framställning icke kommer att föreläggas riksdagen; given Stockholms slott den 30 april 1920.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed giva riksdagen tillkänna,

att proposition i det under punkten 45 i bilagan åttonde huvudtiteln till årets statsverksproposition omförmälda ärendet angående statsbidrag till avlönande av kantorer m. fl. ej kommer att avlåtas till den nu samlade riksdagen, i följd varav medel för berörda ändamål ej komma att erfordras på 1921 års riksstat.

Under Hans Maj:ts,
Min Allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Olof Olsson.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 30 april 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
 Statsråden: UNDÉN,
 OLSSON,
 SANDLER,
 NOTHIN,
 NILSSON,
 ERIKSSON,
 SVENSSON.

Departementschefen, statsrådet Olsson anförde, efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet:

Återkallelse
 av en i stats-
 verksproposi-
 tionen bebä-
 dad framställ-
 ning till
 riksdagen.

Under åttonde huvudtiteln i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att, i avvaktan på proposition med förslag till ändrade bestämmelser rörande klockarinstitutionen, såsom bidrag av statsmedel för avlönande av de befattningshavare, som enligt förslaget skola finnas anställda, beräkna på ordinarie stat ett belopp av 50,000 kronor.

I det vid statsverkspropositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 7 januari 1920, punkten 45, meddelade jag beträffande förevarande ärende följande:

Sedan särskilda, jämlikt bemyndigande den 20 januari 1915, inom ecklesiastikdepartementet tillkallade sakkunniga för fortsatt utredning av

frågan om ändrade bestämmelser rörande klockarinstitutionen med skrivelse den 19 maj 1915 överlämnat dels förslag till lag angående kantorer, dels ock förslag till grunder för statsbidrag till kantorers avlönande, uppdrogs enligt beslut den 1 oktober 1915 åt regeringsrådet G. Thulin att inom departementet biträda vid utarbetande av förslag till ändrade bestämmelser rörande omnämnda institution.

Med en till statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet ställd skrivelse, som den 14 oktober 1919 inkom till departementet, hade Thulin överlämnat förslag till lag angående kantorer m. m. jämte därmed sammanhängande författningsförslag, däribland förslag till lag angående anställande å pastorsexpeditionerna av kyrkoskrivare eller skrivbiträden.

Genom beslut den 31 oktober 1919 bemyndigades chefen för ecklesiastikdepartementet att tillkalla ytterligare högst fyra sakkunniga för att inom departementet biträda med fortsatt utredning rörande klockarinstitutionen. De sakkunniga, som fått i uppdrag att inkomma med särskilt yttrande angående de bidrag av statsmedel, som i anledning av klockarinstitutionens omorganisation för tiden intill 1921 års utgång kunde påkallas, hade, efter att hava underkastat Thulins förslag en förberedande granskning, i skrivelse den 16 december 1919 anfört följande:

För avlönande av de befattningshavare, som enligt nyssberörda förslag skola finnas anställda, har i förslaget ifrågasatts bidrag av allmänna medel intill ett belopp av 150,000 kronor för år räknat, därav $\frac{1}{3}$ skulle gäldas av kyrkofonden och $\frac{2}{3}$ av statsmedel.

De sakkunniga dela den uppfattningen, att för avlönande av ifrågavarande befattningshavare sådant bidrag är av nöden, men de sakkunniga anse tillika någon förhöjning av de i förslaget upptagna lönebeloppen påkallad, vilket åter bör medföra ett i proportion därtill ökat tillskott från det allmännas sida. Med iakttagande härav hava de sakkunniga funnit, att av allmänna medel bör för avlönande av ifrågavarande befattningshavare utgå ett bidrag av 200,000 kronor för år räknat, därav emellertid enligt de sakkunnigas mening hälften bör gäldas av kyrkofonden och hälften av statsmedel.

Löneregleringar enligt den ifrågasatta lagstiftningen kunna tidigast beräknas träda i tillämpning under år 1921. I vilken omfattning detta kommer att äga rum är emellertid svårt att på förhand beräkna. Enligt de sakkunnigas mening bör emellertid för nämnda år bidrag av statsmedel till ett belopp av 50,000 kronor vara tillräckligt.

Efter lämnad redogörelse för vad sålunda förekommit anförde jag vidare: Bland lagförslag, som vore ämnade att föreläggas 1920 års riksdag, vore ett förslag, som avsåge omorganisation av klockarinstitutionen. De förslag till ändrade bestämmelser rörande nämnda institution, som senast föreläge inom departementet, förutsatte emellertid för avlönande av befattningshavare, som enligt förslagen skulle finnas anställda, bidrag av all-

männa medel dels från kyrkofonden, dels av statsmedel. På sätt framginge av det ovan anförda hade förbemälda sakkunniga beräknat, att av statsmedel skulle i nyssberörda avseende för år 1921 erfordras ett belopp av 50,000 kronor. På grund av det anförda hemställde jag om avlåtande till riksdagen av den i det föregående omförmälda framställningen.

De sakkunniga hava numera den 6 mars 1920 avgivit betänkande i ämnet, innefattande av motiv åtföljt förslag dels till lag angående kantorer, dels ock till därmed sammanhängande författningsförslag.

Över sagda förslag, i vad de röra ifrågasatt bidrag från kyrkofonden till avlöning av kantorer, klockare (kyrkofogdar) samt kyrkoskrivare, har, på grund av remiss den 12 mars 1920, kyrkofondskommittén den 10 april 1920 avgivit utlåtande. Över de bland ovanberörda författningsförslag ingående förslagen till lag angående kantorer, till lag angående mässfallsgudstjänst och till lag angående anställande i vissa fall av kyrkoskrivare å pastorsexpeditionerna har, på föredragning av t. f. chefen för justitiedepartementet, genom Kungl. Maj:ts beslut den 9 april 1920 lagrådets utlåtande inhämtats. Lagrådets utlåtande har avgivits den 22 april 1920.

Förevarande ärende befinner sig visserligen nu i det skick, att det skulle kunna föreläggas riksdagen, men med hänsyn därtill, att den ordinarie propositionstiden är förfluten och sådana omständigheter ej föreligga, som avses i § 54 riksdagsordningen, synes ärendet icke böra hänskjutas till den nu samlade riksdagen.

Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t tacktes giva riksdagen tillkänna,

att proposition i det under punkten 45 i bilagan åttonde huvudtiteln till årets statsverksproposition omförmälda ärendet angående statsbidrag till avlöande av kantorer m. fl. ej kommer att avlätas till den nu samlade riksdagen, i följd varav medel för berörda ändamål ej komma att erfordras på 1921 års riksstat.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan biföll Hans Kungl. Höghet Kronprisen-Regenten; och skulle skrivelse av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gustaf Florén.